

Prečo nebola za Krym preliata ukrajinská krv?

- CZ24 News | 25. září 2021

RUSKO/UKRAJINA: Pretože Krym nikdy, naozaj nikdy, nepatril Ukrajine!!! De iure nikdy nepatril a nemohol patriť ani Ukrajinskej sovietskej socialistickej republike (USSR) a teda ani súčasnej samostatnej republike Ukrajina.

Opäť prečo? Odpoveď je veľmi jednoduchá. Lebo pri „odovzdaní“ Krymu Chruščovom bol porušený (alebo nedodržený) zákon Ruskej sovietskej federatívnej socialistickej republiky (RSFSR)! V tom, že odtrhnutie Krymu od RSFSR a jeho pripojenie k Ukrajine mal schváliť Najvyšší soviety RSFSR!!!

Toto sa však nestalo a bezprávny, ukrajinského pôvodu v ruskej Kalinovke narodený Nikita Chruščov sa uspokojil s tým, že transakciu si nechal posvätiť len Predsedníctvom Najvyššieho soviety RSFSR, čiže nie kompetentným orgánom. Kompetentným na to bol len Najvyšší soviety RSFSR.

Mapy nikdy neskrývali, že súčasťou Ukrajiny bola aj Autonómna republika Krym

Vyššie uvádzam pojem „odovzdanie“ Krymu, čo je ďalší problém tejto podivnej transakcie. Ako ju máme nazývať? Odovzdanie Krymu do vlastníctva alebo inak? Nuž opäť, držme sa faktu. Krym aj za takýchto podivných okolností nebol odovzdaný do vlastníctva USSR, ale len do „administratívnej správy“ USSR. V časech socializmu to bolo okamžite vidieť už pri zbežnom pohľade na mapu Ukrajiny. Krym sa nepripojil k územiu USSR ako jedna z jej oblastí (napr. ako Zakarpatská Ukrajina), ale ako autonómna republika.

Veľmi diskutabilnou otázkou bolo, komu patril Sevastopol' a jeho prístav? Ten mal totiž štatút federálneho a aj federáciou riadeného územia. Nikdy nie republikového.

Je preto veľmi podivné, prečo sa ho Jeľcin podpisom Belovežských dohôd 8. 12. 1991 (Rusko, Ukrajina a Bielorusko) vzdal, prečo neukončil administratívnu správu Krymu Ukrajinou? Lebo na vzdanie sa tohto práva taktiež nemal kompetenciu.

Territories annexed to Ukraine...

Kto a kedy skladal územie Ukrajiny? Z tejto mapy je úplne jasné, kde sa nachádzalo a aké bolo veľké pôvodné jadro Ukrajiny, čo je darom cárskeho Ruska a čo darom komunistického ZSSR.

Belovežské dohody neriešili právne vzťahy medzi bývalými zväzovými republikami ZSSR, oni iba stanovili, že ZSSR ako geopolitická realita prestal existovať. K tomu riešili ďalšiu mimoriadnu vec, čo dnes nikto nechce vidieť. Signatári Belovežských dohôd sa zaviazali, že osamostatnené zväzové republiky ZSSR musia zase poskytnúť osamostatnenie svojim autonómnym republikám, ak tie o to požiadajú!!!

No a kto referendum žiadal o samostatnosť už v 1990-tych rokoch? V roku 1991 bolo prvé referendum na Kryme, hoci sa v ňom neriešila samostatnosť Krymu, ale vznik nezávislej Ukrajiny. 54 % Krymčanov to podporilo. (Referendum vo februári 2014 bolo už o samostatnosti Krymu.)

Referendá o samostatnosti autonómnych republík prebehli aj v „gruzínskom“ Abcházsku a v roku 2006 aj v Južnom Osetsku, pri ktorom sa 99 % Osetíncov vyjadrilo za nezávislosť od Gruzínska (Či bolo referendum aj v Adžarsku nie som si istý.).

(Zaujímavé je, že nikto vraj nevie, kde sa dnes nachádza originál Belovežských dohôd, účastnícke štáty majú mať v rukách len overené kópie. Ak by sa medzitým bol originál tohto dokumentu našiel, čitateľom sa ospravedlňujem, že som túto informáciu nezachytil.)

Vo februári 2021 sa ukrajinský prezident (presnejšie poprevratový prezident do volieb zapojeného zvyšku Ukrajiny) Vladimír Zelenský vyhlásil, že na zastavenie nenávisti medzi Rusmi a Ukrajincami musí Moskva „vrátiť“ Kyjevu Krym. A podporil to patetickými slovami, že „Krym bol srdcom Ukrajiny. Slniečny, dobrý, svetlý. Pred siedmymi rokmi nám vytrhli srdce. Nikdy nezabudneme kto urobil a nikdy nezabudneme ani to, kto to dovolil urobiť...“.

Kto má ľudsky pravdu v tomto spore? Naozaj, nie právne, ale ľudsky. Každý, kto chce vidieť podstatu,

snaží sa vidieť za tým obyvateľov polostrova. Čo si tí myslia. Kým sú? Sú Rusmi a či Ukrajincami? Kto boli ich predkovia, Rusi alebo Ukrajinci?

Aj tu je odpoveď veľmi jednoduchá. Navštívte miestne cintoríny! Čo nájdete? Nájdete cintoríny ruské, nemecké, francúzske, anglické (ešte z čias Krymskej vojny)... a čo viem aké, no určite nenájdete ukrajinské. Preto asi? Pretože toto územie Ukrajincom podľa človečenského práva nielenže nepatrí, ale nikdy ani nepatrilo.

Z detstva si pamätám rozprávku o lenivom Janovi, ktorého chcel otec prevychovať a tak ho poslal do sveta za robotou? Prvý a druhýkrát sa Jano vrátil už spoza dediny a ukázal otcovi akože zarobené peniaze, ktoré mu tajne dala mama. Otec ich zakaždým vzal a hodil do pece. A keď ich Jano nechal zhorieť, otec vedel, že tieto peniažky si jeho syn nezarobil.

Keď to však urobil i tretíkrát, ako sa Jano po roku vrátil zo sveta, okamžite spoznal, že tentoraz sú to synom ťažko zarobené peniaze. Lebo po tom, ako mu ich hodil do pece, Jano sa za nimi vrhol a začal ich vyberať holými rukami. Bez ohľadu na to, aký bude popálený.

Prečo to spomínam? Pretože keď sa Krym rozhodol po kyjevskom prevrate oddeliť od Ukrajiny, tu bývalí Ukrajinci si nechali „svoje“ vziať rovnako, ako Jano mamine peniaze. Ani jeden výstrel na obranu „svojho“ nevypálili, ani jeden ukrajinský vojenský útvar nepovstal do zbrane. Prečo asi? Nuž preto, lebo by nebojovali „za svoje“. A tak to nechali plávať. Pre nich to totiž znamenalo jediné, ako Krym prišiel, tak aj pošiel.

Mapa bývalého ZSSR. Stalin sa počas vojny vyjadril, že „Lenin nám zanechal veľkú krajinu a my sme ju presrali“. Lenže po smrti odovzdal nasledovníkom štát ešte mierne väčší ako bola cárska ríša. V tomto smere dostal najmenšie dedičstvo V. Putin.

Lenže miestni krymskí rodáci sa za svoje postavili inak. Keď sa dozvedeli, že ich idú vlakmi, lietadlami... navštíviť banderovci a ukrajinskí „vlastenci“, vyzbrojili sa čím sa dalo a pripravili sa na boj. Ich rozhodnutie bolo určite cítiť aj za hranicami polostrova, pretože banderovci sa pred Krymom

zastavili a pekne, potichu sa vrátili tam, odkiaľ prišli. Ani jeden sa naň neodvážil vstúpiť.

A tak na záver otázka. Bude mať aspon slovenská diplomacia pri 30. výročí podpisu Belovežských dohôd (8. 12. 2021) tolko cti, že prizná objektívnu pravdu? Alebo sa bude aj pri tomto držať svojho tradičného „kam vietor, tam plášť“?

Vladimír Mikunda